

Konzulati i nezgode na moru

Zdravko Šundrica

Pelješki kapetani u olujama

Kako su se odigrali bezbrojni brodolomi, koje su doživjeli pelješki kapetani, ostati će zauvijek tajnom. Radi se o onim brodolomima, u kojima su razbješneli valovi bez samilosti progutali i brodove i posadu, ne dopuštajući da ostane u životu nijedan svjedok njihova bijesa. Ostati će nam tajnom i one premnoge pomorske nesreće iz kojih su pelješki kapetani izišli jedva živi i na smrt izmučeni, a njihovi brodovi sa rasparanim jedrima i polomljenim jarbolima, koje nigdje nisu zabilježene. Ali bismo ipak u registrima raznih pomorskih konzulata na Jadranu i Sredozemlju, ukoliko su sačuvani, za mnoge njihove pomorske nezgode našli opširne vijesti. Od davnina je naime postojao pomorski propis, da svaki brod koji na putovanju doživi bilo kakvu nezgodu, mora u prvoj luci, u koju stigne poslije nesreće, izložiti na pomorskom konzulatu što ma ovih registara. Naznačit ćemo također kojim

U registrima dubrovačkog pomorskog konzulata, sačuvanim od 1629.—1811. godine, zabilježeno je oko 1000 najrazličitijih pomorskih nesreća. Tu se ne radi samo o dubrovačkim brodovima već i o brodovima mnogih drugih država.

Ovdje iznosimo popis peljeških kapetana i brodova, kako se nalaze zabilježeni na stranicama ovih registara. Naznačit ćemo također kojim teretom su bili nakrcani, na kojem putovanju i kada im se desila nezgoda. Kod označivanja vremena u kojem se desila nesreća, bilježit ćemo uz godinu samo mjesec, a ne dan, jer je nevjerojatno trajalo nekad duže a nekad kraće. Prema tome navodimo:

1. Ivan Matov sa P., galeon »S. Maria de Carmene«, žito, Ankona—Dubrovnik, prosinac 1632.
2. Luka Šunj, galeon »S. Maria del Rosario«, nepoz., Ankona—Dubrovnik, ožujak 1634.
3. Luka Šunj, galeon »S. Maria del Rosario«, vuna, Drač—Venecija, listopada 1634.
3. Mato Krist. Fisković, galeon »S. Maria di Sabioncello«, sol, Barleta—Dubrovnik, rujan 1635.
3. Mato Krist. Fisković, galeon »S. Maria di Sabioncello«, žito, Albanija—Dubrovnik, siječanj 1644.
4. Ivan Vic. Orebić, galeon »S. Catarina«, vuna-vošak, Skadar—Venecija, travanj 1642.
5. Mato Šaletović, galeon »S. Catarina«, nepoznat, Ankona—Dubrovnik, kolovoz 1643.
6. Vicenco R. Bonfiolo, galeon »S. Nunciata«, razna roba, Dubrovnik—Venecija, srpanj 1648.
7. Marko N. Cvjetković, »S. Maria del Carmine«, sol, Barleta—Dubrovnik, rujan 1649.
7. Marko N. Cvjetković, »S. Maria del Carmine«, sol, Barleta—Dubrovnik, studeni 1651.
8. Florio N. Cvjetković, nepoznat, sol, Barleta—Venecija, rujan 1650.

9. Ivan Rusković, nepoznat, sol, Barleta—Venecija, rujan 1650.
10. Cvjetko N. Bersaljo, polaka »S. M. di buon viaggio«, žito, Barleta—Dubrovnik, siječanj 1651.
11. Ivan Slavušić, galeon »S. Trinita e S. Ant. di P.«, sol, Pulja—Dubrovnik, studeni 1651.
11. Ivan Slavušić, galeon »S. Trinita e S. Ant. di P.«, žito, Venecija—Dubrovnik, svibanj 1655.
12. Rusko P. Rusković, galeon, razna roba, Dubrovnik—Ankona, ožujak 1563.
13. Nikola M. Rusković, galeon »S. M. di Scarpello e S. Nicolo«, razna roba, Venecija—Dubrovnik, srpanj 1655.
14. Nikola A. Bobanović, vino, Korčula—Lastovo—Dubrovnik, kolovoz 1659.
15. Nikola Haba, patak »La Madona del Carmine«, razna roba, Ankona—Dubrovnik, listopad 1659.
16. Jerko Civili, galeon »S. Antonio di Padua«, nepoznat, Ankona—Dubrovnik, siječanj 1660.
17. Vicenco Orebić, patak »La Mad. del Car. e S. A. di Padova«, razna roba, Dubrovnik—Venecija, kolovoz 1664.
18. Ivan M. Krša, patak »La Madona della Concettione, žito-proso, Cavo dell'aulico—Dubrovnik, prosinac 1665.
19. Jakov Bonfiolo, patak »S. Nunciata«, razna roba, Dubrovnik—Ankona, studeni 1666.
20. Mato Cvjetković, nava »S. M. del Car. e S. A. di P.«, sol, Barleta—Dubrovnik, travanj 1669.
21. Rusko Petrov, patak »S. Franc. di Paula e S. Dom.«, razna roba, Ankona—Dubrovnik, prosinac 1670.
22. Marko Pavlov, tartana »La Mad. del Carmine«, razna roba, Venecija—Mesina, lipanj 1672.
23. Ivan Bizaro, nava »La Mad. del Scarp. e S. A. de Padua«, nepozn., Brindisi—Mesina, lipanj 1675.
24. Ivan Stj. Jakšić, grip »La M. di Loreto e S. A. di Padua«, nepoznat, Venecija—Dubrovnik, rujan 1676.
- Ivan Stj. Jakšić, fregaton »La M. di Loreto e S. A. di Padua«, sol, Barleta—Dubrovnik, studeni 1685.
- Ivan Stj. Jakšić, fregaton »La M. di Loreto e S. A. di Padua«, sol, Barleta—Dubrovnik, lipanj 1690.
25. Ivan Rusković, »La M. del Car. e Anime del Purgatorio«, sol, Barleta—Dubrovnik, siječanj 1683.
26. Marko Pešut, galeončin »S. Ant. e Mad. di Loreto«, sol, Barleta—Dubrovnik, rujan 1684.
27. Mato Orhanović, nava »S. Giuseppe«, sol, Barleta—Dubrovnik, studeni 1684.
28. Vicenco St. Orebić, nava »S. Chiara«, sol, Augusta—Venecija, svibanj 1685.
29. Vicenco Bizaro, patak »S. Gerardo«, žito, Campi di Fagiana—Dubrovnik, siječanj 1689.
30. Nikola Orebić, patak »Nave Dolfin«, razna roba, Smirna—Venecija, ožujak 1697.
31. Marko Kriletić, fregaton »S. Ant. di Padova«, razna roba, Drač—Dubrovnik, listopad 1698.
32. Stjepan Krša, nava »S. Anna e S. Giuseppe«, sol, Barleta—Peskara, lipanj 1720.
33. Luka Brsek, nava »Mad. del Carm. e S. Ant.«, sol, Barleta—Dubrovnik, kolovoz 1720.
34. Luka Ljubak, nava »Stella Tramontana«, sol, Barleta—Abruci, srpanj 1722.
35. Petar Tomašević, tartana »Mad. del Rosario, S. Biaggio e S. Franc. Xaverio«, razna roba, Smirna—Ankona, svibanj 1753.

36. Stjepan Kovarović, nava »La Vittoria«, vuna, Kartagena—Dubrovnik, listopad 1757.
37. Mato J. Fisković, »Mad. delle grazie e S. Biagio«, razna roba, Đenova—Venecija, ožujak 1758.
38. Ivan Ljubak, polaka »S. Imacolata Conc. e S. Biagio«, koža, Solun—Ankona, srpanj 1760.
39. Frano Župa, polaka »La Mad. del Rosario e S. Biagio«, riža i kava, Aleksandrija—Dubrovnik, travanj 1761.
40. Marko Lasica, gajeta, drvo, Korčula—Gruž, kolovoz 1762.
41. Mato Jakšić, »Madona SS. del Rosario S. Domenico e S. Eufemia«, nepoznat, Dubrovnik—Ankona, srpanj 1765.
42. Ivan J. Šunj, nava »Madona delle grazie e S. Biagio«, šiške, Grčka—Trst, kolovoz 1768.
43. Augustin Augustinović, pink »L'Immacolata conc. e S. Ant. di Pad«, pamuk, koža, vosak, Smirna—Ankona, lipanj 1770.
44. Vincenzo Pilković, nava »Immacolata Conc. e S. Giuseppe«, sol, Sirakuza—Dubrovnik, ožujak 1782.
45. Mihajlo Kovačević, polaka »La Fortuna«, kukuruz, Ankona—Đenova, veljača 1784.
- Mihajlo Kovačević, polaka »Fortuna«, razna roba, Aleksandrija—Trst, listopad 1787.
46. Luka C. Fisković, nava »Vigilanza«, razna roba, Smirna—Trst, listopad 1784.
47. Frano Belatin, kekija »Madona delle grazie e S. Antonio«, pamuk i drugo, S. Giovanni d' Aciri—Trst, listopad 1784.
48. Luka St. Kovačević, nava »S. Vittoria«, razna roba, Smirna—Trst, studeni 1786.
49. Ivan Sebast. Štuk, polaka »Madona delle grazie«, voće, pamuk, Smirna—Trst, prosinac 1786.
50. Stjepan M. Jakšić, kekija »Aurora«, sol. Đenova, travanj 1787.
51. Josip Fisković, nava »Il Costante«, sol, Iuiča—Punta di Goro, ožujak 1789.
52. Frano A. Kovačević, nava »Madona del Car. e S. Giovanni Battista«, žito Giorgiento—Dubrovnik, listopad 1789.
53. Kristo Lasić, kekija »S. Antonio di Padova«, razna roba, Ankona—Krf—Tisio, kolovoz 1792.
54. Vicenco Radović, brigantin »Madona del Rosario«, žito, Trst—Livorno—Đenova, prosinac 1794.
55. Josip Bota, nava »S. Nicolo«, sol. otok Iuiča—Goro, ožujak 1795.
56. Stjepan A. Kovačević, polaka »Gloria celeste«, žito, Trst—Civitavekija—Livorno, prosinac 1796.
57. Kristo Rusković, kekija »Teresa«, žito, Sicilija—Dubrovnik, travanj 1796.
58. Cvito Fisković, kekija »SS. Anunciata e S. Antonio«, razna roba, Smirna—Trst, veljača 1789.
59. Šimun Kriletić, kekija »La Fortuna«, vuna, koža, Bogaso di Enos—Venecija, studeni 1739.
60. Jakov L. Kulišić, kekija »S. Nicolo e S. Gaetano«, prazan, Napulj—Manfredonija, prosinac 1798.
61. Mato Žitković, brigantin »La Providenza«, šiške, Krf—Venecija, svibanj 1802.
- Mato Žitković, brigantin »La Providenza«, kopnoplja, Ponta di Goro—Barcelona, srpanj 1802.
62. Jakov Bergando, brigantin »Madona di Loreto e S. Famiglia«, žito, Ankona—Livorno, ožujak 1804.
63. Ivan I. Matković, polaka »La Stella del Mare«, šiške i dr., Smirna—Trst, listopad 1803.
64. Mihajlo Vekarić, brik »L'Arcangelo«, žito, Ankona—Barcelona, studeni 1805.
65. Nikola M. Kosić, brigantin »L'Angelo custode«, žito, Manfredonija—Livorno—Lisabon, siječanj 1806.
66. Nikola Bjelovučić, brigantin »Madona del Rosario«, nepoznat, nepoznato, srpanj 1806.

Da bi čitaoci dobili sliku, kakav je bio postupak kod dokazivanja pomorskih nesreća (prova di fortuna) i na koji način su one opisane, donosimo u prijevodu jednu takvu pomorsku nesreću, kako se nalazi ubilježena u registrima dubrovačkog pomorskog konzulata:

1. srpnja 1770.

Pred uglednim i cijenjenim gospodinom konzulom, redovnim sucem skupštine i pomorskog konzulata ove presvijetle i preuzvišene Republike Dubrovačke Ser Antunom Luke Gučetićem i pred dolje navedenim skupštinarima sabranim njegovom odlukom i naređenjem, naime: Markom Bašićem, Antunom Flori, Grgurom Franićem, Grgurom Bešićem, Ivanom Mihovićem, Petrom Tvrdišom, Đordom Jeminom, Petrom Sabličem i Matom Butierom.

Pojavio se pod dužnom stražom i nadzorom zdravstvene službe, kapetan Augustin Augustinović, komandant pinka »L'Immacolata Concezione e S. Antonio di Padova« i izjavio: Otputovao sam iz Smirne za Ankonu na 8. svibnja. Pink je bio nakrcan pamukom, pamučnom pređom, tamjanom, posoljenom kožom i voskom raznih trgovaca. Ploveći po promjenljivom vremenu, 9-tog sam radi nevremena skrenuo u luku Cisme gdje sam, videći da brod nije dovoljno potonuo, ukrcao jednu lađu balasta. Tu sam se radi protivnog vjetera zadržao do 11-tog. Tada sam isplovio i nastavio svoje putovanje. 14-og sam prispio između otoka Šira i Zerfo, gdje sam naišao na tursku skvadru sastavljenu od 2 karavele, 4 šambeka i 2 galeote. Ova skvadra me je zaustavila i odvela u Napulj Romanije, kamo sam skupa sa spomenutom skvadrom stigao 19-og. Ovdje me je komandant skvadre zadržao sve do 25-og. Toga dana sam isplovio skupa sa skvadrom i s njom plovio 27-og, kada sam se od nje odijelio i nastavio svoje putovanje. Slijedećeg dana, t. j. 28-og podveče, nalazeći se između rta S. Angelo i Bella Pola, zapuhao je olujni vjetar od široka sa velikim morem, tako da sam u 2 sata noći uhvatio terzarole na gabijama, a na ponoći zatvorio gabije, ostajući samo sa trevima. Radi toga je brod, udaran velikim vjetrom i morem, počeo puštati vodu. Crpeći sisaljka, ustanovili smo da pušta dvije »purgade« na sat. Neumorno smo crpli čitavu noć. Na 29-og svibnja, videći da nevjeme ne popušta, nego da čak pojačava, skrenuo sam brodom u najbližu luku zvanu Bižato (Bisgiatto), koja je inače nenastanjena. Tu sam sumnjajući, da je kvar na brodu negdje ispod vode, nakrenio brod koliko sam više mogao. Zbilja sam našao, da je po neka stupa popustila i to na tri ili četiri mjesta. Odmah sam to dao urediti kako se bolje moglo, tako da brod poslije ovog popravka nije više puštao toliko vode koliko prije. U roku od 4 sata, vadilo se samo tri do četiri sića vode.

Sutradan, naime 30-og isplovio sam iz spomenute luke sa povoljnim vjetrom. Međutim naišao sam na 2 tartane ruske zastave. Najprije su me prisilili da skupa s njima bacim sidra pod otokom Spezie, a navečer su mi naredili da ih podignem te su me odvezli 6 milja daleko ka ru-

skom komandantu, po imenu Elpistonu, koji je plovio sa 9 brodova. On me je zadržao čitavu ovu noć, a sutradan me je otpustio. Plovidba po povoljnom vremenu, 2-og lipnja sam se našao između Ziriga i Zervi. U 4 sata noći vjetar je okrenuo i počeo puhati sa Zapada. Bio sam prisiljen zatvoriti gabije i ostati sa dva treva. Videći da brod mnogo trpi od mora i vjetra, bojeći se da ponovno ne počne puštati vodu, nastojao sam se spasiti u luku Sv. Nikole Ziriga. Ali olujni vjetar nije mi to dozvolio. 3-eg mi je uspjelo uploviti u luku Chilla. I ovo je nenastanjena luka. Ima dva sela, ali su daleko od obale. U ovoj sam luci radi nevremena proboravio do 6-og. I ovdje, kao i tokom plovidbe, vadilo se na 4 sata 4-6 sića vode. 7-og ujutro isplovio sam iz luke. Ploveći povoljnim i promjenljivim vjetrom, na 13 lipnja sam se našao u vodama Cavo Gallo di Corone i Matapana, gdje sam susreo dva broda: jedan Mata Chiorca Mlečanina, koji je plovio za Veneciju i drugi Antuna Filipačić Dubrovčanina za Ankonu. Iz straha pred gusarima, pridružio sam im se. Onog istog dana zapuhao je svježiji vjetar od zapad-sjev. zapad (ponente maestro), te smo se svi skupa usidrili pod Corone, odakle smo 14-og zajedno isplovili po laganom sjevernom vjetru (da tramontana). Ploveći tako povoljnim i promjenljivim vjetrom, 19-og ujutro smo se našli na oko 3 milje od Zante. Kapetan Mato Chirco otišao je ispod Zante, dok sam ja skupa sa kap. Filipačić nastavio putovanje po promjenljivom vremenu i sjever—sjev. zap. (maestri tramontane). Na 21 lipnja sam se našao u jugozapadu od Cavo ducato udaljen oko 8 milja. Puhao je lagani vjetar iz sjever—sjev. zapad (per levante). Na 22-og u 9 sati ujutro, bio mi je Cavo Ducato na Istoku, a otok Paro na sjever—sjev. istok. Ploveći tako čitav dan sa promjenljivim vjetrovima, navečer u 24 sata, prema busoli, Cavo Ducato mi je ostajao na istok-jugoistok, a Paro Ne $\frac{1}{4}$ E. Čitavu noć je puhao vjetar iz NNW, i ja sam držao pramac prema zapadu sa spomenutim Filipačićem. Na 23-eg ujutro počeo je jačati vjetar iz NNW (maestro tramontana) i ja sam nastavio slijediti Filipačića. U 12 sati zatvorio sam mala jedra (vella-chi) i uhvatio sam terzarole na gabijama, jer se vjetar i more neprestano pojačavalo tako da je brod počeo puštati vodu po 4 purgade na sat. Neumorno smo crpli vodu sa sisaljka. U 14 sati zatvorio sam paroket na pramcu, da brod ne bi toliko trpio i okrenuo sam ga na sjevero istok. Tako je jednako učinila i naša brodoprtnja. Tada sam zatvorio gabiju i ostao sa dva treva. Voda je prodirala u sve većoj mjeri, tako da mornari nisu mogli odoljeti. Videći nas naša brodoprtnja neprestano sa sisaljka u rukama, približila nam se pitajući, što je s nama. Odgovorio sam im, da su nam sisaljke neprestano u rukama, a da vode ima uvijek isto. U 2 sata poslije podne voda je nadvladala naše crpljenje. Ne nalazeći drugog izlaza, uzeo sam novo jedro, t. j. gabiju, te sa jednim dijelom posade, dok je drugi neprestano crpao vodu, skupio sam trinket, da se brod zaustavi i sa ovim jedrom obavio sam dno broda. Ali sve je bilo uzaludno, jer poslije svega

ovoga u stivi se našlo 3 noge vode. Videći da voda u stivi naglo raste, zamolio sam kap. Filipačića da mi pomogne. On je odmah bacio u more svoj kaić i poslao ga na moj brod. Ja sam također spustio svoju lađu u more. Mornari su međutim nastavili crpsti vodu, bojeći se da brod odjednom ne potone. Kad je kaić kap. Filipačić došao, u momu brodu bilo je već pola stive vode. Brod je počeo trpjeti više nego li obično i nije više slusao kormilo.

Videći da crpljenje sisaljka ništa ne pomaže, izgubivši nadu da se brod može spasiti, pošto sam se nalazio oko 75 milja daleko od Cavo Ducato, da more skupa s brodom ne proguta i svu robu, mornari kap. Filipačića, kako su bolje mogli, žurno su počeli spašavati i bacati u svoj kaić robu mornara, putnika i razne stvari, koje su se nalazile na palubi i prostoru mornara, u sobi i sobici i ono što je bilo bokaportama našeg broda, bez da je bilo složeno a travo, već slobodno položeno. Spašena roba je slijedeća: roba putnika Petra Caporezzi, koja se nalazila u nadsobici broda: jedan sanduk sa raznim odijelima od upotrebe, drugi sa rubljem od upotrebe. Razne stvari uzete u Smirni i to: dva tapeta, 15 komada obične magrubine za zavjese, jedna košara tjestenine, kg. riže, barilo vina, sve vlasništvo putnika Petra Caporezzi. Roba putnika Petra Daničića, koja se nalazila u sobici: jedan sanduk sa robom od upotrebe, jedan manji sanduk sa rubljem i jedna damidžana vina, 11 vreća predenog pamuka, jedan svežanj platna, t. j. obično prutasto platno, jedan fardo kafe, jedan sanduk sa platnom, jedan matras. Od robe kap. Agustinovića spase-no je: jedan sanduk sa robom od upotrebe, dvije košare robe, riže, matras i dva pokrivača. 4 komada prutastog platna, razne stvari koje su mu predane u Smirni, i to: jedna mornarska košara sa robom, jedan svežanj platna, još dvije košarice, jedan svežanj platna, zatim jedna damidžana, koju mu je dao dubrovački konzul u Smirni, jedan sanduk rozolja ili vina i dva pokrivača. Jednako je nostromo spasio svoj prtljag, koji se sastojao iz razne rabljene robe. Ostali mornari spasili su također svoj prtljag sa odnosnim sanducima sa njihovom robom i razne druge sitnice koje su nosili svojim kućama. Dvije žene putnice također su spasile svoju robu, kao i putnik Pavao Marojević sa Šipana. Ovu robu prenijeli su mornari kapetana Filipačića sa svojim kajićem, u više navrata, na brod Filipačića. Nastala je noć. Dao sam staviti u lađu konop, s namjerom da zamolim kapetana Filipačića da uzme moj brod u tegljenje. Ali u međuvremenu voda je došla u hodnik »sotto vento«, te je brod sasvim izgubio upravljanje.

Vjetar sa velikim morem bivao je sve žešći, tako da brod nije mogao podnositi jedra, nego samo jedan trev, koji je neprestano bio otvoren. U ovakvom stanju, brod koji nije slusao kormilo, sa tolikom vodom u stivi, a koja je uvijek rasla, nije bilo moguće uzeti u tegljenje.

Videći da je stvar izgubljena i položaj bezizlazan, nije mi preostalo drugo nego da napustim brod sa čitavom posadom i putnicima, te da se

spasim na brodu kap. Filipačia. Tako sam i učinio. Došavši na brod zamolio sam kap. Filipačia, da se one noći zadrži u blizini moга broda, da bi vidjeli sutra, da li je potonuo ili ne, da bismo ga u slučaju da prestane oluja i u slučaju da ga ukrucani pamuk zadrži na površini, mogli uzeti u tegljenje i odvesti u koju luku, te ga spasiti barem sa kojim dijelom tereta. Kapetan je tako učinio. Na 24-tog ujutro u 9 sati, ukrcao sam se sa posadom na svoju lađu i otišao na brod. Našao sam ga puna vode, tako da je more prelazilo sa strane na stranu. Radi mora i vjetra nisam se mogao približiti. Nije bilo nikakva izgleda da ga možemo spasiti. Stoga smo se povratili na brod kap. Antuna Filipačija. Sa njega smo u 14 sati vidjeli, kako se naš brod prevrnuo. Jarboli su prosjekli more, pokazala se kobilica i za čas nismo više vidjeli ništa.

Privezao sam lađu za brod kap. Filipačia. Nakon dva sata plovidbe, usljed oluje napunila se morem, te je kapetan bio prisiljen da je ostavi. Tako smo nastavili putovanje sa kekijom kap. Filipačia po povoljnom i promjenljivom vremenu, te smo jutros oko 15 sati doplovili na pogled grada pod Lokrum.

Budući je ovo prva zemlja koju smo dodiruli poslije gubitka moга broda, radi moje sigurnosti i opravdanja, tražim da budem pripušten dokazivanju onoga što sam izložio i da mi se odrede tri činovnika pred kojima će biti provedeno ovo dokazivanje.

Pošto je ova izjava bila pročitana pred gore spomenutim gospodinom konzulom i skupštinarima sabranim po njegovom nalogu i narednji, pošto je bio udaljen izlagač, uvidjevši da je izjava istinita i razložita, promotrivši i uzevši u obzir sve što treba uzeti u obzir: naredbe, statute ove presvijetle i preuzvišene Republike, sjedeći na mjestu pravde, svi su jednodušno pripustili izlagača na dokazivanje gore izloženog i izabrali za činovnike: Antuna Flori, Grgura Franičia i Mihajla Slade, pred kojima treba da se izvrši ovo dokazivanje, tako da najprije budu ispitani putnici ako ih ima, zatim časnici broda kap. Agustinovičia koji je doživio brodolom, a u pomanjkanju i jednih i drugih mornari tog broda. Također treba da budu ispitani putnici sa broda kap. Filipačia, ako ih ima. Zatim časnici, a u pomanjkanju i jednih drugih, mornari sa toga broda.

Poslije ovoga slijede preslušanja u kojima se redovito ponavlja ono što je već kazao kapetan.

Istog dana su preslušani: Gjorgje Bažović pisar na kekiji Antuna Filipačia i Luka Kikelj kormilar na istom brodu.

5-og srpnja preslušani su putnici sa Filipačijevog broda: Petar Daničić i Pavao Marojevič sa Šipana. Zatim nostromo Agustinovičevog broda Antun Vuđa, kormilari: Ivan Sirovica, Pavao i Božo Barbica, te mornar Marko Miloš.